

T.B.M.M.
İYİ PARTİ
GRUP BAŞKANLIĞI

Tarih : 6.3.2025
Sayı : 3856

24949

Yasin ÖZTÜRK
Denizli Milletvekili
TBMM Kâtip Üyesi

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Aşağıdaki sorularımın Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanı Sayın Mahinur ÖZDEMİR GÖKTAŞ tarafından yazılı olarak cevaplandırılmasını; Anayasa'nın 98 ve İçtüzüğü'nün 96.maddeleri gereğince saygılarımla arz ederim.

Yasin ÖZTÜRK
Denizli Milletvekili
TBMM Kâtip Üyesi

Kadına yönelik şiddet, dünyanın her yerinde yaşanan ciddi bir toplum sağlığı ve insan hakları ihlali. Kültürel, ekonomik ve sosyal fark gözetmeksizin tüm kadınların karşılaşabileceği bu olgu, bireylerin fiziksel, psikolojik ve ekonomik açıdan zarar görmesine neden olmaktadır. Kadına yönelik şiddetin önlenmesi, yalnızca bireysel çabalarla değil, aynı zamanda devlet politikaları, hukuki düzenlemeler ve toplumsal bilinçlendirme kampanyalarıyla mümkün olabilir.

Kadına yönelik şiddet farklı biçimlerde ortaya çıkabilir:

- Fiziksel Şiddet: Tokat atma, itme, tekmeleme, vurma, yakma ve yaralama gibi fiziksel güç kullanılarak yapılan saldırılar, kadınların sağlığına doğrudan zarar vermektedir.
- Sözel Şiddet: Küçümseme, hakaret, tehdit etme ve aşağılama gibi sözlü ifadeler, kadının özsaygısını ve psikolojik sağlığını olumsuz etkileyebilir.
- Cinsel Şiddet: İstenmeyen cinsel ilişkiye zorlama, taciz, tecavüz ve zorla evlendirme gibi eylemler kadınların beden bütünlüğünü ve ruhsal sağlığını tehdit etmektedir.
- Psikolojik Şiddet: Sürekli eleştirilme, manipülasyon, sosyal hayattan izole etme, baskı ve korkutma gibi yöntemler, kadının ruhsal sağlığını yıpratır.
- Ekonomik Şiddet: Kadının çalışmasını engelleme, gelirine el koyma, ekonomik kaynaklarını kısıtlama ve maddi bağımlılığını artırma gibi yöntemlerle kadının özgürlüğü kısıtlanmaktadır.

Bu tür şiddet biçimleri, kadınların hem bireysel hem de toplumsal yaşamdaki varlığını tehdit etmektedir. Şiddete maruz kalan kadınlar depresyon, travma sonrası stres bozukluğu, kaygı bozuklukları gibi psikolojik rahatsızlıklar yaşayabilir. Ayrıca, fiziksel şiddete maruz kalan kadınlarda sakatlık, düşük yapma, cinsel yolla bulaşan hastalıklar gibi sağlık problemleri görülebilir.

Kadına yönelik şiddet, yalnızca bireysel bir sorun değil, aynı zamanda toplumsal bir meseledir. Şiddete maruz kalan kadınların çocukları da bu şiddeti gözlemleyerek ilerleyen yaşlarda benzer davranışları öğrenebilirler. Bu durum, toplumsal şiddet döngüsünün devam etmesine neden olmaktadır.

Toplumdaki eşitsiz güç ilişkileri, ataerkil düşünce yapısı ve kadınların ekonomik bağımlılığı şiddeti besleyen faktörler arasındadır. Kadına yönelik şiddetle mücadelede eğitim, hukuki düzenlemeler, ekonomik destek mekanizmaları ve medya desteği büyük önem taşımaktadır.

Devletler, kadına yönelik şiddeti önlemek için yasal düzenlemeler yapmalı ve etkin politikalar geliştirmelidir. Ancak birçok ülkede bu yasalar yeterince uygulanmamakta veya kadınları koruma konusunda yetersiz kalmaktadır.

Türkiye’de de kadına yönelik şiddetle mücadelede önemli adımlar atılmış olsa da, uygulamada birçok eksiklik mevcuttur. İstanbul Sözleşmesi’nden çıkılması, 6284 sayılı Kanun’un uygulanmasında yaşanan eksiklikler ve şiddet faillerine verilen hafif cezalar, kadınların korunmasını zorlaştırmaktadır. Kadın sığınma evlerinin yetersizliği, kolluk kuvvetlerinin bazı durumlarda kadınları yeterince ciddiye almaması gibi sorunlar da şiddet mağdurlarının hayatını daha da zorlaştırmaktadır.

Bu Bağlamda;

1) İstanbul Sözleşmesi’nden çekilmenin ardından kadına yönelik şiddetle mücadelede hangi somut adımlar atılmıştır?

2) Kadın sığınma evlerinin sayısı ve kapasitesi neden ihtiyacı karşılamaktan uzak? Bu konuda yeni projeler var mı?

3) Şiddet faillerine yönelik caydırıcı cezaların artırılması için herhangi bir yasal düzenleme yapılacak mı?

4) Kadınların ekonomik bağımsızlıklarını kazanmaları için istihdam politikalarında özel bir destek mekanizması geliştiriliyor mu?

Kadına yönelik şiddet, sadece kadınların değil, tüm toplumun sorunudur. Kalıcı çözümler üretmek için bireylerin, sivil toplum kuruluşlarının ve devletin iş birliği içinde olması gerekmektedir. Şiddetsiz bir toplum yaratmak için eğitimin, hukukun ve sosyal politikaların etkin şekilde kullanılması şarttır.